

13. L'INDI.

Una mà estesa
l'espurna d'aquell foc
la seva pell morena
cabells com el carbó
Sota la lluna plata
i enmig de la foscor
a penes es movia
fixant els ulls al foc.

Va ser el vent de l'est
l'aroma de la flor
el roig d'aquella terra i l'amor.
La vida per instants
records de temps passats
una llàgrima que cau sense demà.

Mirant l'estrella negra
i alçant la mà al vent
venjança va prometre

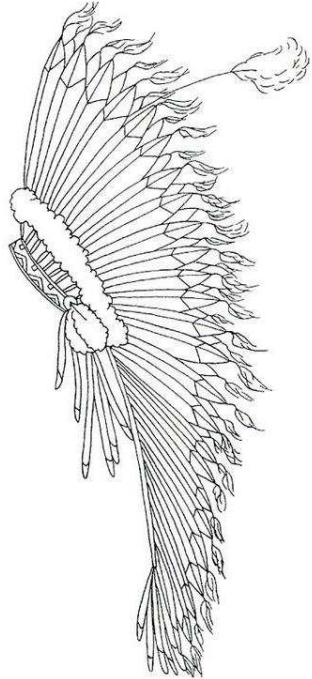
m'arrancaré la pell.
I de la sang que deixi
escriuré el teu nom al cel
estaca que allibera
tatuatge de la pell.

Va ser el vent de l'est...

El sol ja despuntava
entre colors vermells
la seva pell tocava
els seus pits, els seus cabells.
L'hora arribava
i abraçats eternament
sagnant de plors i ràbia
va jurar-li amor etern.
Va ser el vent de l'est...

Mim
Sol Re

Do Re
Sol Mim
Do Re Sol

Montse (A.E. Terra-Nova).